

На наше переконання, знання принципів будови основних побутових радіоелектронних пристроїв дозволить майбутнім учителям формувати в учнів компетентну базу для розуміння застосування радіоелектронних пристроїв в об'єктах (верстатах, установках, виробничих комплексах, електромережах, логістиці тощо) промислових масштабів та прогнозувати подальші шляхи використання в освітньому процесі пристроїв радіоелектроніки.

З цією метою у процесі підготовки учителів особлива увага приділяється таким темам курсу радіоелектроніки: принципи побудови сучасної напівпровідникової елементної бази; функціональне призначення основних радіоелектронних пристроїв (підсилювачів, електронних автогенераторів різних видів коливань тощо); принципи і технології передачі, а також прийому сигналів у системах прийом-передачі даних; елементи автоматики і цифрової електроніки; вплив електромагнітних коливань на організм людини і заходи забезпечення безпечних умов праці відповідного персоналу.

Список використаних джерел

1. Ільніцька К. С., Краснобокий Ю. М. Ознайомлення з сучасними експериментальними методами і технологіями дослідження природних об'єктів у процесі підготовки бакалаврів освітньої галузі «Природознавство». *Dynamics of the development of world science : abstracts of the 5th International scientific and practical conference (Vancouver, Canada, January 22–24, 2020)*. Vancouver, Canada : Perfect Publishing, 2020. P. 543–553.

Аліна Йосипенко

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ

Експерименти останніх років підтвердили, що заняття іноземною мовою розвивають учнів молодшого шкільного віку, перш за все, їхнє логічне мислення, піднімають їх освітній і культурний рівень. Тривалість сенситивного, тобто найбільш сприятливого для початку вивчення іноземної мови періоду, психологи трактують по-різному, але найчастіше вони сходяться на думці, що це період з 4 до 8 років.

Фізіологи вважають, що існує біологічний годинник мозку. Дитина до 9 років – спеціаліст у володінні мовою. Після цього періоду мозкові механізми мови стають менш гнучкими і не можуть так легко пристосовуватися до нових умов. Після 10 років дитині доводиться долати безліч додаткових перешкод. Мозок дитини має спеціалізовану здатність засвоєння мови, але з віком вона зменшується. Швидкість і міцність

запам'ятовування іншомовного матеріалу у цьому віці пояснюється як переважанням механізмів довготривалої пам'яті, так і наявністю імпринту (вдруковування матеріалу у свідомість за умови наявності необхідного стимулу та мотивації).

Психологи визначають час для імпринту до 8 років. Хоча у цього віку є деякі обмеження, на які посилаються противники раннього навчання, а саме: обсяг пам'яті у дитини менше, ніж у дорослого, але і його мовні потреби теж менші. Є всі підстави вважати, що саме заняття мовою сприяють поступовому збільшенню обсягу пам'яті [3].

В наш час можна вважати доведеним, що за уявною легкістю оволодіння мовним матеріалом дітьми, навіть у природному середовищі, стоять складні процеси, побудовані не на імітації, а на узагальненні, хоча і внутрішньо неусвідомлені.

Встановлено також, що дитина опановує другу мову легше, ніж дорослий, тільки в умовах життєво важливого для нього спілкування, джерелом якого, для цього віку, є навчальна гра. Інтерес до можливості реального включення в нову гру забезпечує справжню внутрішню мотивацію вивчення іноземної мови.

Ігрова діяльність є провідною для дитини від 3 до 8 років і її значення не втрачається в початковій школі. Навчальні можливості гри на уроках іноземної мови відзначали багато відомих педагогів: Л. Виготський і Д. Ельконін.

Педагог Костянтин Ушинський вважав, що при правильній організації навчального процесу навчання дітей іноземної мови має починатися з дошкільного віку. На думку Ушинського, шлях розвитку мови дитини будується на розвитку дитячого мислення, а воно, в свою чергу, опирається на конкретні зорові образи, на наочність.

В наш час психологічні умови формування у дітей молодшого шкільного віку мовних навичок і умінь теоретично обгрунтовані і перевірені експериментально в дослідженнях і навчальних посібниках.

На думку Ш. Амонашвілі дитина дуже вільно опановує мову у ранньому віці без спеціального навчання. Дворічна дитина вже у змозі вести мовне спілкування з оточуючими його людьми. Дитина від народження успадковує мовну функцію або мовну здатність. Ця функція синтезує в собі всі необхідні психічні закономірності, вона систематизує і виробляє способи словотвору, вона не потребує складних розумових операцій для розкриття закономірностей мови.

Розумові операції виникають у дитини в результаті життєвого досвіду і діяльності навколишнього середовища, і поглиблюються, формуючись у міру оволодіння мовою [4].

Усі дослідники стверджують, що навчання має бути орієнтоване на психолого-фізіологічні вікові особливості дітей. Доведено, що спеціальні заняття з іноземної мови можна починати з дітьми 4–10 років: до 4 років – безглуздо, а після 10 років – марно сподіватися на позитивний результат.

Найкраще починати вивчення іноземної мови у віці 5–8 років, коли система рідної мови добре засвоєна, а до нової мови вже сформувалося усвідомлене ставлення.

Саме в цьому віці ще мало мовних штампів, легко перебудовувати свої думки на нову конструкцію і немає великих труднощів при вступі в контакт іноземною мовою. Якщо методична система побудована грамотно з лінгводидактичної і психолінгвістичної точок зору, то успіх в оволодінні запропонованим обмеженим мовним матеріалом і створення необхідних передумов для подальшого засвоєння іноземної мови забезпечена практично всім дітям. Раннє навчання іноземної мови сприяє не тільки більш міцному і вільному володінню нею, але і несе в собі великий інтелектуальний, виховний і моральний потенціал [1].

Раннє навчання мовам:

- стимулює мовленнєвий та загальний розвиток дітей і підвищує загальноосвітню цінність початкового навчання, як фундаменту загальної освіти;
- залучає дітей до культури інших народів, формуючи тим самим загальнолюдське свідомість;
- створює сприятливу вихідну базу для оволодіння іноземною мовою, а також для подальшого навчання мови, оскільки запобігає утворення психологічних бар'єрів, що виникають при початковому навчанні іноземної мови у віці від 1–11 років;
- забезпечує можливість більш раннього завершення вивчення першої мови і підключення другої;
- удосконалює загальні вміння (вміння працювати з книгою та довідковою літературою);
- формує спеціальні навчальні вміння (вміння працювати з двомовним словником).

Ефект від занять іноземною мовою в молодшому шкільному віці неодмінно позитивно позначиться на розвитку дітей, культурі спілкування, впливатиме на активізацію всіх психічних функцій та розширить загальний кругозір дітей.

Список використаних джерел

1. Єгоров О. Комунікативна функція навчального заняття. *Учитель*, 2001. № 1. С. 52–54.
2. Колесникова І. Л., Долгін О. А. Англо-російський термінологічний довідник з методики викладання іноземних мов. БЛІЦ, «Cambridge University Press», 2001. С. 150–151.
3. Лук'янчикова Н. В. Навчання іноземної мови на початковому етапі навчання. *Початкова школа*, 2001. № 11. С. 49–51.
4. Мильруд Р. П., Максимова І. Р. Сучасні концептуальні засади комунікативного навчання іноземної мови. *ІЯШ*, 2000. № 4. С. 14–19.